

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6To/40/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7115011237
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Evžen Kelij
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7115011237.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu JUDr. Evžena Kelija a členov JUDr. Mareka Dudíka a JUDr. Zoltána Szalaya, v trestnej veci obžalovaného O. C. a spol. pre spolupáchateľstvo obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov a prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 20, § 172 ods. 1 písm. b), písm. c), ods. 2 písm. a), písm. e) Tr. zák., na verejnom zasadnutí dňa 27. mája 2016 v Košiciach o odvolaní obžalovaných O. C. a X. I. proti rozsudku Okresného súdu Košice I zo dňa 21. 3. 2016, sp. zn. 10T/49/2015 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. d) Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Rozhodujúc vo veci sám na základe § 322 ods. 3 Tr. por. obžalovaným O. C., nar. X. XX. XXXX. v J., IC., nar. XX. X. XXXX v J.

u k l a d á

za spolupáchateľstvo obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov a prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 20, § 172 ods. 1 písm. b), písm. c), ods. 2 písm. a), písm. e) Tr. zák., pre ktorý boli uznaní vinnými rozsudkom Okresného súdu Košice I zo dňa 11. 11. 2015, sp. zn. 10T/49/2015 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach zo dňa 29. 1. 2016, sp. zn. 6To/104/2015,

O. podľa § 172 ods. 2, § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l), písm. n), § 37 písm. m) Tr. zák. trest odňatia slobody v trvaní 10 (desať) rokov.

X. podľa § 172 ods. 2, § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l), písm. n) Tr. zák. trest odňatia slobody v trvaní 10 (desať) rokov.

Podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. súd obžalovaných O. C. a X. I. na výkon trestu odňatia slobody z a r a d ť u j e do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. 1 Tr. zák. súd u k l a d á obžalovaným O. C. a X. I. ochranný dohľad na dobu 1 (jedného) roka.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Košice I (ďalej len „prvostupňový súd“) zo dňa 21. 3. 2016, sp. zn. 10T/49/2015 boli obžalovaným O. C. a X. I. uložené - pri konštatácii, že boli uznaní za vinných rozsudkom Okresného súdu Košice I zo dňa 11. 11. 2015, sp. zn. 10T/49/2015 pre spolupáchateľstvo

obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov a prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 20, § 172 ods. 1 písm. b), písm. c), ods. 2 písm. a), písm. e) Tr. zák. s uvedením predmetného skutku - nasledujúce tresty:

Obžalovanému O. C. podľa § 172 ods. 2, § 38 ods. 2, ods. 3, § 36 písm. l), n), § 37 písm. m) Tr. zák. trest odňatia slobody v trvaní 10 rokov, na výkon ktorého bol podľa § 49 ods. 4 Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a súčasne mu podľa § 76 ods. 1 Tr. zák. bol uložený ochranný dohľad na dobu 1 roka po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody spočívajúci v povinnosti hlásiť sa raz mesačne u probačného a mediačného úradníka.

Obžalovanému X. I. podľa § 172 ods. 2, § 38 ods. 2, ods. 3, § 36 písm. l), n), Tr. zák. trest odňatia slobody v trvaní 10 rokov, na výkon ktorého bol podľa § 49 ods. 4 Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a súčasne mu podľa § 76 ods. 1 Tr. zák. bol uložený ochranný dohľad na dobu 1 roka po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody spočívajúci v povinnosti hlásiť sa raz mesačne u probačného a mediačného úradníka.

Proti uvedenému rozsudku podali odvolanie ako obžalovaný O. C., tak i obžalovaný X. I. a to bezprostredne po jeho vyhlásení do zápisnice o hlavnom pojednávaní.

Obžalovaný O. C. podaný opravný prostriedok odôvodnil prostredníctvom svojej obhajkyne JUDr. K. Q.. Po prvotnej citácii časti napadnutého rozhodnutia táto dôvodí, že napadnuté rozhodnutie je nepreskúmateľné, arbitrárne, vykazujúce znaky svojvôle a predčasné, čím mu súd neposkytol súdnu ochranu k právu na spravodlivý proces, k právu na preskúmateľné súdne rozhodnutie a navyše ho diskriminoval súd tým, že mu neposkytol súdnu ochranu k právu nebyť diskriminovaný a tiež k právu na predvídateľné súdne rozhodnutie a princíp právnej istoty a k právu na spravodlivý primeraný trest.

Tieto svoje závery opiera i o nesprávny výrok o treste, ktorý vo výroku nekorešponduje s výrokovou vetou rozsudku vo vzťahu k spáchaniu trestného činu v spolupáchateľstve (vo výroku absentuje § 20 Tr.zák.), čo podľa názoru obhajoby má za následok chýbajúcu časť výroku v napadnutom rozhodnutí. Ďalej poukazuje na to, že súd sa absolútne nezaoberal argumentmi a návrhmi obhajoby vo vzťahu k uloženému trestu, kde sa odvolal len na právny názor odvolacieho súdu, bez akéhokoľvek odôvodnenia, prečo vypustil ustanovenie § 39 Tr. zák. Poukazuje, že obhajoba predložila rozsiahly návrh na uloženie trestu s uložením právne relevantných, jasných, zrozumiteľných, podstatných, významných a konkrétnych argumentov poukazujúce na okolnosti prípadu a pomery páchatel'a, ktoré sami o sebe, ale aj v spojení sú takými okolnosťami hodnými osobitného zreteľa, ktoré odôvodňujú použitie moderačného ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák. a navyiac obhajoba uviedla i analogické prípady rozhodnutí všeobecných súdov, ako i aktuálnu judikatúru Ústavného súdu Slovenskej republiky. Ďalej cituje rozhodnutia určité pasáže z rozhodnutí a to Okresného súdu Bratislava III, sp. zn. 1T/220/2015, nález Ústavného súdu Českej republiky, sp.zn. PL.ÚS 19/98 s poukazom, že k definičným znakom materiálneho právneho štátu patrí predovšetkým princíp právnej istoty, ktorý vychádza z článku 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, ktorého súčasťou je i predvídateľnosť práva, aby na konkrétnu právnu otázku pri opakovaní v rovnakých podmienkach bola rovnaká odpoveď, resp. obdobné situácie rovnakým spôsobom právne posudzované, nakoľko inak dochádza k porušeniu zásady právnej istoty a jednoty rozhodovania (viď. nálezy Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I.ÚS 87/93, PL.ÚS 16/95, II.ÚS 80/99, II.ÚS 243/05/). Pokiaľ došlo k inému výkladu § 39 ods. 1 Tr. zák. - ako uvádza obhajoba v návrhu na uloženie trestu - je takéto rozhodnutie svojvoľné, arbitrárne a diskriminačné. Ďalej poukazuje na moderné princípy právneho štátu, vychádzajúce prísne z materiálneho poňatia právneho štátu a pripúšťajú, že súd nie je absolútne viazaný doslovným znením zákonného ustanovenia, ale môže a musí sa od neho odchýliť v prípade, keď to vyžaduje zo závažných dôvodov účel zákona, história jeho vzniku, systematická súvislosť, či niektorý z princípov, ktorí mali svoj základ v ústavne konformnom právnom poriadku, ako aj významnom celku (viď. Ústavný súd Českej republiky, sp. zn. PL.ÚS 22/13). Napokon polemizuje s dôverou občanov v právo za situácie, keď o tej istej otázke je rozhodované inak a nie je voči nim postupované rovnako (dohoda o vine a treste, § 39 Tr. zák.).

Žiadala preto, aby odvolací súd vyhodnotil všetky okolnosti prípadu a pomery páchatel'a v rámci celého konania ako celku a rozhodol tak, že zrušil výrok o treste v napadnutom rozhodnutí a pri použití § 39 ods. 1 Tr. zák. uložil obžalovanému O. C. trest odňatia slobody v trvaní 7 (až 8) rokov nepodmienečne (s doplnením § 20 Tr. zák.) so zaradením do ústavu so stredným stupňom stráženia za súčasného uloženia

ochranného dohľadu na dobu 1 roka, alternatívne zrušiť napadnutý rozsudok vo výroku o treste a vec vrátiť prvostupňovému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie.

Obžalovaný X. I. podaný opravný prostriedok odôvodnil prostredníctvom svojej obhajkyne JUDr. C. F.. Táto navrhla zrušiť napadnutý rozsudok a uložiť mu trest pod dolnou hranicou trestnej sadzby s použitím § 39 ods. 1 Tr. zák. Poukazuje na ustálenú súdnu prax a medzinárodné Dohovory, v zmysle ktorých má byť trest primeraný, nemá byť neprímerane prísny a to i s ohľadom na zabezpečenie ochrany spoločnosti. Zdôrazňuje, že pokiaľ prevažujú poľahčujúce okolnosti, je možné toto považovať za mimoriadne okolnosti prípadu v zmysle § 39 ods. 1 Tr. zák., hlavne v prípade, ak nie sú priťažujúce okolnosti. Napokon, poukazuje i na očakávané neosvedčenie sa v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, kde bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 3 rokov s podmieneným odkladom, teda trest spolu 13 rokov nie je spravodlivý ani primeraný, ani potrebný na ochranu spoločnosti. Konštatuje, že je mladý človek, ktorý podľa okolností, svoje konanie priznal a úprimne oľutoval.

Navrhla, aby bol obžalovanému X. I. uložený trest pod dolnou hranicou trestnej sadzby.

Prokurátor využil svoje oprávnenie v zmysle § 314 Tr. por. a k odvolaniu obžalovaného O. C. podal vyjadrenie. Vo svojom vyjadrení konštatuje, že odvolanie obžalovaného je nedôvodné, nakoľko nie je namieste postup podľa § 39 ods. 1 Tr. zák., v žiadnom prípade poľahčujúce okolnosti nemožno považovať za mimoriadne okolnosti, ktoré by umožňovali použitie tohto zákonného ustanovenia. Ďalej po citácii ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák. uvádza, čo považuje za okolnosti prípadu, ako i za pomery páchatel'a. Záverom opätovne konštatuje, že nemožno samotné poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. l), písm. n) Tr. zák. považovať za dôvod pre mimoriadne zníženie trestu podľa § 39 ods. 1 Tr. zák.

Obhajkyňa JUDr. K. Q. v konečnom návrhu na verejnom zasadnutí zotrvala v plnom rozsahu na dôvodoch uvedených v písomnom odôvodnení podaného opravného prostriedku a navrhla, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a uložil jej klientovi trest odňatia slobody vo výmere 7 až 8 rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a súčasne i ochranný dohľad v trvaní 1 roka.

Substituujúca obhajkyňa JUDr. H. J. v konečnom návrhu na verejnom zasadnutí taktiež poukázala na písomné odôvodnenie podaného opravného prostriedku a navrhla, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a uložil jej klientovi nižší trest ako doposiaľ s poukazom na to, že trest má byť primeraný.

Prokurátor krajskej prokuratúry v konečnom návrhu na verejnom zasadnutí opätovne skonštatoval, že podľa názoru prokuratúry nie sú splnené podmienky pre použitie ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák. a pokiaľ prevažuje pomer poľahčujúcich okolností, tak táto skutočnosť má vplyv na zníženie hornej hranice trestnej sadzby, avšak v prejednávanom prípade boli uložené tresty na dolnej hranici trestnej sadzby a preto navrhol odvolania obžalovaných v zmysle § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietnuť.

Obžalovaný O. C. v konečnom návrhu na verejnom zasadnutí požiadal, aby mu odvolací súd uložil miernejší trest, aby bol tento spravodlivý a primeraný, za čo považuje trest odňatia slobody 7 až 9 rokov.

Obžalovaný X. I. v konečnom návrhu taktiež žiadal, aby odvolací súd mu uložil miernejší trest, nakoľko je ešte mladý a po výkone trestu si chce založiť rodinu a samozrejme nájsť prácu.

Krajský súd ako súd odvolací (ďalej len „odvolací súd“ - § 315 Tr.por.) skôr, než začal plniť svoju preskúmovaciu povinnosť podľa § 317 Tr.por. zisťoval, či odvolanie je prípustné, či bolo podané včas a oprávnenou osobou a či nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k späťvzatiu podaného odvolania, avšak z obsahu spisového materiálu zistil, že odvolanie je prípustné (§ 315 ods.1 Tr.por.), bolo podané včas - v zákonom stanovenej lehote a na mieste, kde možno tento opravný prostriedok podať (§ 309 ods.1 Tr.por.), oprávnenými osobami (§ 307 ods.1, ods.2 Tr.por.) a nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k späťvzatiu podaného odvolania.

Odvolací súd - pretože nezamietol odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a nezrušil rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por. - pri rozhodovaní o odvolaní obžalovaných O. C. a X. I. postupoval v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr.por. a preskúmal tak zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti

ktorým podali odvolatelia odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané neprihliadol, nakoľko by neodôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr.por.

V zmysle citovaného zákonného ustanovenia - vyjadrujúceho revízny princíp - odvolací súd preskúmava len tie výroky, proti ktorým podal odvolateľ odvolanie, ako i správnosť postupu konania, predchádzajúceho napadnutému výroku rozsudku, s výnimkou, že odvolací súd musí prihliadnúť aj na chyby, ktoré síce odvolaním neboli vytýkané, ale ktoré sú takej povahy, že by odôvodňovali (po právoplatnosti rozsudku) podanie mimoriadneho opravného prostriedku - dovolania v zmysle ustanovenia § 371 ods.1 Tr.por.

Podľa § 2 ods. 10 Tr.por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav vecí, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstaráť dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Tr.por., orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo, i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Preskúmaním obsahu napadnutého rozhodnutia ako i obsahu podaného opravného prostriedku a obsahu spisového materiálu, odvolací súd zistil nasledovné.

Uznesením Krajského súdu v Košiciach zo dňa 29. januára 2016, sp. zn. 6To/104/2015 bol zrušený rozsudok Okresného súdu Košice I zo dňa 11. 11. 2015, sp. zn. 10T/49/2015 podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 2 Tr. por. vo výroku o treste a vec bola podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vrátená súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

V tomto rozhodnutí odvolací súd konštatoval, že pokiaľ prvostupňový súd postupoval pri ukladaní trestov u oboch obžalovaných za použitia § 39 ods. 1 Tr. zák., pri absencii použitia ustanovenia § 76 ods. 1 Tr. zák. a nasl., nebol tento postup správny. Uložil prvostupňovému súdu, aby sa podrobnejšie zaoberal - vzhľadom na dostatočnú a primerane rozsiahlu judikatúru vzťahujúcu sa k tejto problematike a taktiež postupoval v súlade s ustanovením § 76 ods. 1 Tr. zák.

Z obsahu napadnutého rozhodnutia však vyplýva, že prvostupňový súd nepostupoval správne, pokiaľ opätovne citoval skutok, právnu vetu skutkovej podstaty ako i právnu kvalifikáciu predmetného trestného činu, i keď doposiaľ nebol zrušený výrok o vine vo veci v právoplatnom rozsudku zo dňa 11.11.2015, ktorý sa týka toho istého skutku.. Predmetný rozsudok bol v rámci odvolacieho konania zrušený len vo výroku o treste - týkajúci sa oboch obžalovaných - a preto prvostupňový súd mohol v novom (t.j. napadnutom) rozsudku rozhodnúť len o treste obžalovaných, bez opätovnej citácie skutku, právnej vety ako i právnej kvalifikácie .

Uvedené zistené pochybenie prvostupňového súdu preto musel napraviť odvolací súd a to postupom podľa § 321 ods. 1 písm. d) Tr.por., v zmysle ktorého odvolací súd zruší napadnutý rozsudok, ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona.

Rozhodujúc vo veci sám odvolací súd na základe § 322 ods. 3 Tr.por. obžalovaným uložil - za trestný čin spolupáchateľstva obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov a prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 20, § 172 ods. 1 písm. b), písm. c), ods. 2 písm. a), písm. e) Tr. zák., pre ktorý boli uznaní vinnými rozsudkom Okresného súdu Košice I zo dňa 11. 11. 2015, sp. zn. 10T/49/2015 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach zo dňa 29. 1. 2016, sp. zn. 6To/104/2015, tresty odňatia slobody,

a to O. podľa § 172 ods. 2, § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l), písm. n), § 37 písm. m) Tr. zák. trest odňatia slobody v trvaní 10 rokov,
a X. I. podľa § 172 ods. 2, § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l), písm. n) Tr. zák. trest odňatia slobody v trvaní 10 rokov.

V zmysle § 34 ods.1 Tr. zák. a nasl. pri určení druhu trestu a jeho výmery u obžalovaných odvolací súd prihliadol na spôsob spáchania trestného činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, ale taktiež i na osobu páchatel'ov, ich pomery a možnosť ich nápravy, no súčasne dôsledne zohľadnil i potrebu zákonného účelu trestu z hľadiska tak individuálnej represie, ale i generálnej prevencie.

Podľa § 34 ods.1 Tr. zák. má trest zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky pre jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Odvolací súd s prihliadnutím na uvedené skutočnosti dospel k záveru, že pre splnenie účelu trestu u obžalovaných - vzhľadom na spôsob spáchania trestného činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, ale i na osobu páchatel'ov, ich pomery a možnosť ich nápravy je potrebné, ale aj dostatočné, v rámci základnej sadzby - uložiť trest odňatia slobody úplne na dolnej hranici sadzby. Podľa názoru odvolacieho súdu takto uložený trest bude dostatočne vplývať na obžalovaných v tom, aby sa v budúcnosti nedopustili žiadnej, najmä úmyselnej trestnej činnosti.

Ďalej, pri ukladaní trestu odvolací súd prihliadol v zmysle § 38 ods. 2 Tr. zák. na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. Ako poľahčujúce okolnosti v zmysle § 36 písm. l), písm. n), Tr. zák. - u oboch obžalovaných - súd hodnotil skutočnosti, že sa priznali k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutovali, ako i to, že napomáhali pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom. Ako priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. m) Tr.zák. hodnotil skutočnosť, že obžalovaný O. C. bol už za trestný čin odsúdený. Táto priťažujúca okolnosť bola zistená odvolacím súdom i u obžalovaného X. I., avšak z dôvodu absencie odvolania prokurátora nemohol odvolací súd toto pochybenie prvostupňového súdu napraviť,

Podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. súd obžalovaných O. C. a X. I. na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, nakoľko dospel k záveru, že so zreteľom na závažnosť trestného činu, ale i mieru narušenia obžalovaných ich náprava bude lepšie zaručená v ústave na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

V súlade s ustanovením § 76 ods. 1 Tr.zák. za použitia § 78 ods. 1 Tr.zák. uložil odvolací súd obom obžalovaným aj ochranný dohľad na dobu jedného roka, nakoľko ich odsudzoval za obzvlášť závažný zločin a to na nepodmienečný trest odňatia slobody.

Obžalovaní - podľa ustanovenia § 77 ods. 1 Tr.zák. - budú po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody povinní

- a) oznamovať potrebné údaje o spôsobe a zdrojoch svojej obživy a tie aj preukazovať,
- b) osobne sa hlásiť v určených lehotách a
- c) vopred oznamovať vzdialenie sa z miesta bydliska uvedeného v rozhodnutí súdu, pričom dohľad počas výkonu tohto ochranného opatrenia bude vykonávať probačný a mediačný úradník prvostupňového súdu.

Ani odvolací súd - v zhode s prvostupňovým súdom - nezistil u žiadneho z obžalovaných dôvod na postup podľa ustanovenia § 39 ods. 1 Tr.zák., teda pre mimoriadne zníženie trestu vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery páchatel'ov.

Okolnosťami prípadu sú všetky skutočnosti, ktoré majú vplyv na posúdenie povahy, charakteru a závažnosti trestného činu, vrátane možnosti nápravy páchatel'a. Mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody možno odôvodniť aj okolnosťami, ktoré sú znakom príslušnej skutkovej podstaty trestného činu, pokiaľ ich význam alebo intenzita, ktorou boli naplnené, výraznejšie vybočujú z obvyklých prípadov takýchto trestných činov, a preto odôvodňujú zhovievavejší prístup pri ukladaní trestu. Okolnosťami

prípadu však môžu byť aj také okolnosti, ktoré nie sú nevyhnutnou súčasťou príslušnej skutkovej podstaty, pokiaľ sa v danej kvalite a kvantite pravidelne nevyskytujú.

Pomery páchatel'a sa týkajú jeho osobnostného hodnotenia. Ide teda o okolnosti, ktoré charakterizujú osobu páchatel'a ako objekt trestu, a tiež o okolnosti, pre ktoré je rovnaký trest pre rôznych páchatel'ov rôzne citeľný. Ich význam pre mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody sa zhodnotí podobne ako význam okolností prípadu. Z hľadiska tohto ustanovenia sa vyžaduje, aby išlo o pomery takého charakteru, z ktorých je zjavné, že trest odňatia slobody uložený v rámci zákonnej trestnej sadzby by páchatel' pociťoval podstatne citeľnejšie ako iní páchatelia. V podstate sa hodnotia rodinné a osobné pomery, ktoré existujú až v čase rozhodovania o treste (napr. majetkové pomery páchatel'a, jeho zdravotný stav a zdravotný stav jeho rodiny, starostlivosť o početnú rodinu, tehotenstvo páchatel'ky a pod.).

Za pomery páchatel'a odôvodňujúce postup podľa tohto ustanovenia možno považovať viac významných pohľadujúcich okolností pri nedostatku priťažujúcich okolností, vážnu chorobu páchatel'a, závislosť mnohopočetnej rodiny páchatel'a od jeho zárobku, stav zníženej príčetnosti páchatel'a, ak nie je možný iný zákonný postup, starostlivosť páchatel'a o väčší počet osôb na neho odkázaných a pod.

Okolnosti prípadu alebo pomery páchatel'a môžu odôvodniť aplikáciu tohto ustanovenia len za predpokladu, že použitie zákonom ustanovenej trestnej sadzby odňatia slobody by bolo pre páchatel'a neprimerane prísne a že účel trestu možno dosiahnuť aj trestom kratšieho trvania.

Reagujúc na odvolacie námietky - vo vzťahu k neprimeranosti a prísnosti trestu - u oboch odvolateľov považuje odvolací súd za potrebné zdôrazniť, že u oboch obžalovaných ide o osoby špeciálnych recidivistov, ktorí boli v minulosti odsúdení za spáchanie obdobnej trestnej činnosti a aktuálne stíhanej trestnej činnosti sa dopustili počas plynutia skúšobnej doby pri podmienenom odsúdení na trest odňatia slobody.

K námietke obhajoby o absencii „ § 20 Tr.zák.“ vo výroku o treste - a teda neúplnom, chýbajúcom výroku rozsudku - odvolací súd poznamenáva len toľko, že forma trestnej činnosti sa uvádza len vo výroku o vine, ale nie vo výroku o treste.

Na základe vyššie uvedených zistených skutočností preto odvolací súd rozhodol tak, ako je to uvedené v enunciiate rozhodnutia.

Poučenie:

Proti rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.